

БЕДІНІЙКАТ

учасники II Міжнародної науково-практичної конференції
«Культурне-правове життя аграрної сфери в Україні»
функціонує в Зоні вільної торгівлі з Європейським Союзом

з вигоди святкування 5-ти річчя
кафедри глобальної економіки
Національного університету бізнесу і права в Україні

Shyura *М. П. Ташира* *Ташіра*

Київ, 11 вересня 2014 року

Директор Науково-дослідного
Інституту економіки і менеджменту
НУБІП України
доктор економічних наук, професор

М. П. Ташира

Національний університет біоресурсів
і природокористування України

**КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ
АГРАРНОГО СЕКТОРУ
В УМОВАХ ФУНКЦІОНУВАННЯ
ЗОНИ ВІЛЬНОЇ ТОРГІВЛІ
З ЄВРОПЕЙСЬКИМ СОЮЗОМ**

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ

**II Міжнародної науково-практичної
інтернет-конференції**

**11 квітня 2019 року
з нагоди святкування 5-ти річчя
кафедри глобальної економіки
Національного університету біоресурсів
і природокористування України**

м. Київ

<i>Лиморк О. І.</i> Формування організаційно-економічного механізму розвитку сільського зеленого туризму	43
<i>Зелінська О. В.</i> Формування стратегічної конкурентоспроможності підприємств: інформаційний аспект	45
<i>Качуровський С. В.</i> Перевиг застосування blockchain в логістичі	47
<i>Киш Л. М.</i> Роль логістичних процесів у розвитку аграрного сектору України	49
<i>Коржучко О. П.</i> Проблеми аграрного сектору економіки: шляхи та способи розв'язання	50
<i>Македон Г. М.</i> Світовий ринок меду: перспективи українських експортерів	53
<i>Михальчишина Л. Г.</i> Оподаткування підприємств аграрного сектору: стан та перспективи	55
<i>Наконечна К. В.</i> Експортний потенціал регіонів України в умовах європейської інтеграції	58
<i>Потанова П. А.</i> Ефективність логістики як фактор забезпечення конкурентоспроможності підприємств	60
<i>Томашевська О. А.</i> Сучасний етап та особливості зовнішньоторговельної діяльності України	62
<i>Томчук О. Ф., Кафлевська С. Г.</i> Аналіз виробництва продукції бджільництва та перспективи розвитку галузі	65
<i>Ушкаленко І. М.</i> Державне регулювання економічних відносин у виробничій діяльності сільськогосподарського підприємства	67
<i>Федуняк І. О.</i> Структура виробництва валової продукції сільського господарства	69
<i>Фіщук Н. Ю.</i> Інвестиції в галузь анік вишньої області	71
<i>Ярема Д. П.</i> Формування стратегії розвитку об'єднаної територіальної громади	73
<i>Аль-Хатіб Вісам Ахмед Махаммад</i> Залежність Українського ринку хімічних засобів захисту рослин від імпоротної продукції з огляду на збільшення внутрішнього попиту та пропозиції	75
<i>Бурко К. В.</i> Облікові аспекти регулювання земельних відносин	78

<i>Попанов О. С.</i> Сутність і класифікація економічних механізмів	80
<i>Жилін О. В.</i> Політика управління земельними ресурсами	83
<i>Селіверст В. О.</i> Перспективи вирощування сорго, в умовах функціонування зони вільної торгівлі між Україною та СС	85
<i>Чмиль А. С.</i> Сучасний стан галузі бджільництва України	87
<i>Дривалевський А. О.</i> Сутність, організаційно-економічного механізму управління економічною безпекою територіальних підприємств	89
<i>Акульонюк О. І.</i> Стан розвитку галузі бджільництва в Україні	91
<i>Андрійчук О. Г.</i> Експорт в м'ясній галузі України	94
<i>Гайдавичук О. В.</i> Державна підтримка галузі кролівництва в Україні	95
<i>Белікова В. О.</i> Оцінка негативного впливу браконьєрського вилову промислових та рідкісних видів риб у водосховищах України	97
<i>Бірманко В. В.</i> Аналіз продукції ітахівництва в Україні	99
<i>Глинська І. В.</i> Підвищення конкурентоспроможності у рибному господарстві за рахунок розширення видової структури полікультури риб	100
<i>Іванчук Н. О.</i> Експорт агропродовольчої продукції України в умовах функціонування зони вільної торгівлі з СС	103
<i>Вознюк Р. Р.</i> Формування заходів впливу на економічну ефективність та господарську діяльність суб'єкта аквакультури потужністю 900 тонн корононих риб у зоні Північного Степу	105
<i>Гавриленко С. В.</i> Регулювання земельних відносин у сільському господарстві	107
<i>Юхименко А. С.</i> Україна – лідер з виготовлення соняшникової олії	109

Рис. 1. Виробництво валової продукції с.г., млн грн

Негативна ситуація у діяльності сільськогосподарських підприємств змусила господарства населення збільшувати обсяги виробництва сільськогосподарської продукції, як для власного споживання, так і на реалізацію з метою отримання додаткових прибутків. Це призвело до зростання виробництва валової продукції господарствами населення майже до рівня сільськогосподарських підприємств. Традиційно більшість української агропродукції – товари рослинництва (рис. 2).

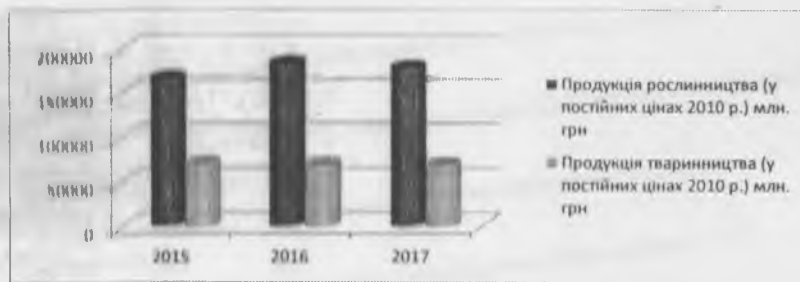

Рис. 2. Виробництво валової продукції с.г. за видами діяльності, млн грн.

Якщо дослідити галузеве співвідношення рослинництва та тваринництва в складі валової продукції сільського господарства України, то необхідно відмітити, що виробництво продукції рослинництва майже в 3 рази перевищує виробництво продукції тваринництва. Забезпеченість продуктами харчування дає можливість захистити життєдіяльність людини відповідно до рекомендованих норм. Відношення наукових норм до існуючого рівня споживання продуктів на одну особу є першорядним показником продовольчої безпеки [3, с. 75]. Для забезпечення безперерйного постачання населення продуктами харчування необхідно забезпечити найповнішу переробку сільськогосподарської сировини з використанням маловідходних і безвідходних технологій, які зберігають сировину, матеріали та енергетичні ресурси.

В умовах глобалізації ринків і загострення конкуренції все більше уваги необхідно приділяти питанням якості й безпечності агропродовольчої продукції. Успішне вирішення цього питання пов'язане із формуванням національної системи технічного регулювання в сфері продовольства, яке повинне відповідати вимогам, що

підвищуються до нього міжнародними та європейськими стандартами. В умовах ринкового середовища попит стає основним індикатором, що визначає необхідну кількість продукції для ринку. Тобто, на всіх етапах просування продукції від виробника до споживача, необхідний конкретний власник, який забезпечуватиме селекційно-добротворчу роботу, а в разі потреби, також зберігання та реалізацію товарної продукції. Це дасть змогу позбутися дрібних посередників, які закупають продукцію за низькими цінами. Без залучення значних коштів вітчизняних і зарубіжних інвесторів нарощувати виробництво сільськогосподарської продукції буде важко, тому потрібні реформи, які б стимулювали надходження інвестицій в аграрний сектор.

Список використаних джерел:

1. Нелес В.М. Тенденції розвитку сільського господарства в Україні та світі. Економіка АПК. 2015. № 7. С. 100–105.
2. Сільське господарство України за 2017 р: стат. Збірник. Державна служба статистики України. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua>.
3. Саблук П. Т. Організаційно-економічна модернізація аграрної сфери наукова доповідь. К.: ІНЦ ІАЕ. 2011. 342 с.

УДК: 631.164.23:338.432(477.44.)

Фіцук Н. Ю.

к.с.-г.н., доцент

Вінницький національний аграрний університет

м. Вінниця

Україна

ІНВЕСТИЦІЇ В ГАЛУЗЬ АПК ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ

Розвиток аграрної економіки України на сучасному етапі формування ринкових відносин набуває дедалі більшого значення. АПК є однією із найважливіших сфер діяльності для української економіки. Інвестиційна привабливість аграрного сектора країни за останній період значно зросла. Інвестиції в цю галузь народногосподарського комплексу, її реформування і розвиток дозволять Україні не лише забезпечувати продовольчий достаток своєї країни, але й істотно розширити свою присутність на світовому ринку. Саме тому дослідження проблем інвестування було і залишається одним із найбільш актуальних завдань економічної науки. У сучасних умовах України інвестиції мають стати найважливішим засобом і гарантом продовження соціально-економічних перетворень. Проблема залучення коштів і створення інституційного підґрунтя для відтворення виробничого потенціалу аграрного сектору економіки займалися багато дослідників: П. Гайдуцький, М. Вітков, Е. Черняк та інші. Проте багато аспектів, пов'язаних із аналізом інвестиційної діяльності в аграрному секторі, залишається ще поза увагою. Як справедливо зауважує в своїй публікації А. Гайдуцький, сільське господарство вирізняється своєю специфікою та підвищеними ризиками, а відтак не може обійтись без державної підтримки. В умовах трансформаційної економіки вихід з кризового

стану та подальший розвиток галузей АПК потребує поліпшення інвестиційної привабливості [1, с. 101]. Важливою умовою успішного розвитку кожного підприємства є його висока інвестиційна активність, переконаний М.С. Вітков, а інвестиційна діяльність підприємств АПК – невід’ємний і об’єктивний фактор їх виживання в умовах ринкової економіки. Без постійного, зваженого, цілеспрямованого оновлення виробничої сфери, виводження нових видів продукції, створення доданої вартості, забезпечення замкнутого циклу виробництва підприємства втрачають свої конкурентні переваги [4, с. 54].

Аграрний сектор посідає вагоме місце в економіці Вінницької області. Та й у структурі промислового виробництва області також переважає харчова промисловість (64,3%). Аграрний сектор Вінницької області відзначається потужним експортним потенціалом. В загальній структурі експорту області за 10 місяців 2017 р. продукція агропромислового комплексу складала 80 %, а зовнішньоторговельний оборот продукції АПК за цей період становив 621 млн. дол. США. Вінницька область одна із небагатьох по Україні, яка має позитивне зовнішньоторговельне сальдо. Крім того, Вінниччина чи не єдина область України, де кількість сільського населення більша, ніж міського. І тому здобутки та проблеми аграрної галузі України в нашій області вимальовуються особливо чітко.

Метою публікації є вивчення реального стану інвестиційної діяльності аграрного сектору у Вінницькій області, а також вивчення основних проблем, пов’язаних із залученням інвестицій та шляхів поліпшення ситуації в майбутньому. За інформацією Головного управління статистики у Вінницькій області за останні 5 років обсяг капітальних інвестицій в аграрний бізнес зріс майже у 3,5 рази. за перше півріччя 2017 р. капітальні інвестиції в сільське господарство склали 1,8 млрд. грн., що на 59,3% більше за аналогічний період минулого року.

В області реалізується 86 інвестиційних проєктів загальною вартістю понад 14,8 млрд. грн., які направлені на розвиток аграрного виробництва, інфраструктури зберігання сільськогосподарської продукції, модернізації виробничих потужностей підприємств харчової та переробної промисловості. Не залишається поза увагою і галузь тваринництва. Наприклад, у 2017 р. в галузі тваринництва завершено реконструкції трьох МГФ на 706 гол./місьць, тваринницького приміщення для відгодівлі ВРХ на 125 гол./місьць та двох свиноферм загальною потужністю 2240 гол./місьць. 2018 р. уже також відзначився невними здобутками в інвестиційній сфері. В цьому році також найбільше інвестиційних проєктів реалізували у харчовій та переробній промисловості (16 проєктів на загальну суму 2 млрд. 250 млн. гривень, що забезпечило створення 1055 нових робочих місць). За цей період здано в експлуатацію два елеватори загальною потужністю 100 тис. т, фруктосховище на 4,5 тис. т та овочесховище на 1,5 тис. т; реконструйовано зерносклад на 3 тис. т; збудовано зрошувальну систему на площі 140 га у Ямпільському районі; овочесховище на 2,5 тис. т на Тиврівщині та ще одну бригаду по вирощуванню курчат бройлерів птахофабрики «Вінницький бройлер» у Тульчинському районі [2].

В цілому, станом на 18 жовтня 2018 р. інвестиції у галузь АПК області зросли на 14 %, а їх вартість склалася 2,6 млрд. гривень. Цішим є те, що 1,3 млрд. гривень були спрямовані на галузь тваринництва. Лідерами інвестиційної активності в області є Тиврівський, Ямпільський, Хмільницький райони та місто Вінниця. Найнижчою інвестиційною активністю відрізняються Жмеринський, Козятинський, Теплицький та Шаргородський райони, хоча мають для інвестиційної діяльності потенційні можливості [3]. Переконаємось, що інвестиційній діяльності у Вінницькій області

приділяється значна увага, реалізація інвестиційних проєктів знаходиться під постійним контролем. Та ще більше інвестиційних планів на майбутнє, про що свідчить Стратегія розвитку Вінницької області. Позитивна динаміка інвестиційної діяльності вселяє надію на її успішну реалізацію.

Список використаних джерел:

1. Гайдуцький А.П. Світовий досвід у поліпшенні інвестиційної привабливості аграрного сектору України. *Економіка АПК* 2017. № 7 С. 101
2. <http://www.vin.gov.ua>
3. <https://vezha.vn.ua/>
4. Вітков М.С. Розвиток інвестиційної політики в сільському господарстві України / *Економіка АПК* 2010. №3.
5. Черняк Е. Сучасний стан інвестиційної діяльності. *Економіка. Фінанси. Право*. 2006. №3. С. 14-15.

УДК:332.1.:005.412

Ярема Л. В.

к.е.н., доцент

ВП НУБіП України «Бережанський агротехнічний інститут»

м. Бережани

Україна

ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ОБ'ЄДНАНОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ

Світовий досвід свідчить, що політика, яка на стадії вироблення спирається на широку громадську підтримку, має більше шансів на успішне втілення, ніж політика, яка викликає значну громадську опозицію чи просто невідома громаді. Більшість рішень органів влади стосуються населення. Якщо люди знають про ці рішення та вважають, що вони також брали участь в їхній розробці, вони скоріше за все дотримуватимуться такого закону чи такої політики. Територіальна громада має відігравати дуже важливу роль у підготовці управлінських рішень та контролю за ними [2].

Коли громадяни беруть участь у вирішенні проблеми і процесі ухвалення рішення, то вони стають співучасниками вирішення проблеми, що існує в їхній громаді. У такому разі набагато менш імовірно, що ці громадяни виступлять проти прийнятого рішення. Та й самі рішення, прийняті місцевою владою, скоріш за все, будуть більш ефективними. Все це надзвичайно важливо для успішної розробки і реалізації стратегічного плану розвитку об'єднаної територіальної громади.

При формуванні стратегії розвитку об'єднаної територіальної громади необхідно враховувати зовнішні та внутрішні умови, наявність ресурсів і можливостей та ризики, які мають бути обов'язково передбачено. Стратегія розвитку повинна бути спрямована, в першу чергу, на підвищення конкурентоспроможності та сприятливого інвестиційного клімату. Таким чином стратегія виступає не тільки як інструмент об'єднання, вироблення і реалізації цілей і задач виробничого,